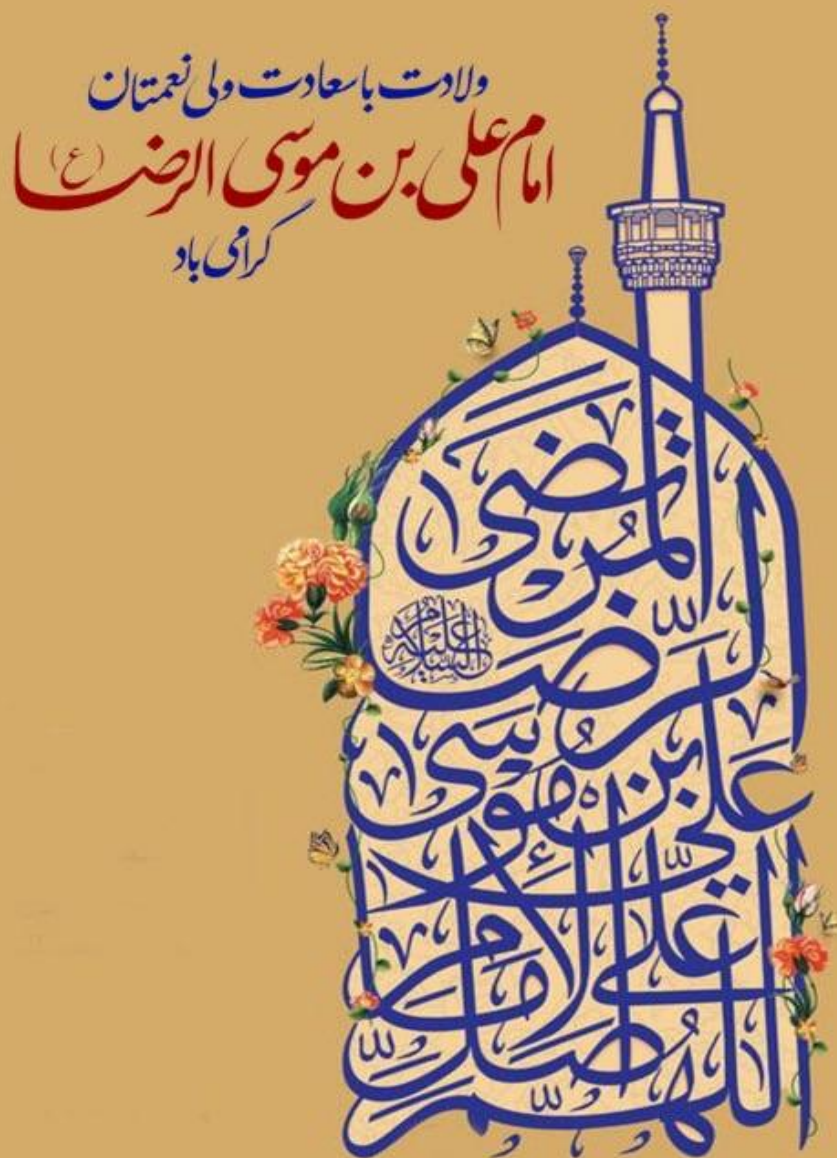

جوار | هفته نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان
سال دوم | شماره ۶۵ | ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۴

آنچه در این شماره می خوانید:

بیانات مقام معظم رهبری راجع به علی ابن موسی الرضا (ع)
یادداشت دکتر سید عباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بعد از
شرکت در مراسم تشییع پیکر پاپ فرانسیس رهبر کاتولیک های جهان
دیدار سفیر جمهوری اسلامی ایران با اسقف شهر چفالو در جزیره سیسیل
تغییرات در مراسم خاکسپاری به درخواست پاپ فرانسیس
توضیح روند برگزاری مراسم تشییع یک پاپ تا انتخاب پاپ جدید
بررسی تاریخی نام های خلیج فارس - نیما باحلی
جشن روز کارگر در ایتالیا و واتیکان
نشانه های پاپها - بخش پنجم و پایانی
معرفی کتاب: درباره تاریخ پیدایش غرب مسیحی - محمود فاضلی
حدیث هفته
واتیکان در هفته ای که گذشت

- ۳
- ۵
- ۷
- ۹
- ۱۱
- ۱۳
- ۱۶
- ۱۸
- ۲۱
- ۲۴
- ۲۵

جِوَار

هفته نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۶۵ | جمعه ۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۴ | 2 MAY 2025

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: حسن نیازی

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: ۰۰۱۹۸, ۵۷, Via Bruxelles

تلفن: +۳۹۰۶۸۵۵۲۴۹۴

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

بیانات مقام معظم رهبری راجع به علی ابن موسی الرضا(ع)

برکت وجود حرم مطهر حضرت امام رضا (ع) در سرزمین ما و حضور معنوی ایشان در سرتاسر کشور و در دل آحاد مردم ما آشکار است. امام هشتم (ع) ولی نعمت معنوی و فکری و مادی ملت ماست (۲۵ دیماه ۸۱)

امام رضا (ع) و بیداری در برابر دشمن

درس امام رضا علیه السلام به همه ما این است که ای مسلمان! از مبارزه خسته نشو. ن خواب چون دشمن همیشه بیدار است و در شکلهای مختلف و در لباسها و نقابهای گوناگون و با آرایشهای رنگارنگ ظاهر میشود؛ چشم تیزی داشته باشید، دشمن را بشناسید و راه مبارزه‌ی با دشمن را بلد بشوید و مثل علی بن موسی الرضا از اول تا آخر مبارزه را ادامه بدهید. (۳ آذر ۶۳)

پیام زندگی امام رضا (ع)

او امام ماست، زندگی او برای ما درس است، از زندگی او باید درس بگیریم؛
زندگی او برای ما یک پیامی دارد، آن پیام چیست؟ من آن پیام را در یک کلمه
خلاصه می کنم. بدانید پیام زندگی پرماجرای علی بن موسی الرضا (ع) به ما
عبارت است از مبارزه دائمی خستگی ناپذیر. (بیانات در جمع مردم مشهد در
آستان مقدس رضوی - ۶۳/۰۹/۳)

مضجع علی بن موسی الرضا سلام الله علیه مطاف ملائکه آسمانهاست؛ محلّ حضور
توجهات الهی است. دل های پاک، دل های عاشق، دل سپردگان به این خاندان
مطهر، در آنجا با دل مشتاق خودشان با خدای متعال حرف می زنند؛ مرکز ذکر
است؛ مرکز توجه است؛ مرکز توحید است. (۹۳/۰۶/۱۶)

یادداشت وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بعد از شرکت در مراسم تشییع پیکر پاپ فرانسیس رهبر کاتولیک های جهان

بدرقه باشکوه پاپ فرانسیس

دکتر سید عباس صالحی

ارتباط ایران با جهان مسیحیت، ارتباطی به درازنای تاریخ مسیحیت است. در اناجیل چهارگانه از حکیمان شرقی یاد می‌شود که پس از تولد مسیح در فلسطین حضور یافتند که گفته می‌شود ایرانی بودند، در دوران سخت قرون اولیه میلادی که مسیحیان تحت فشار امپراطوری روم قرار داشتند، جمعی از ایرانیان مسیحی هم در این شدايد احوال حضور داشتند و برخی به شهادت رسیدند که مزارشان در رم است.

هم‌چنین ایران پناهگاه مسیحیان زجر دیده بود که در این اقلیم امان و آرامش یافتند. این رابطه دیرین هم چنان ادامه یافت و روابط حسنه بخش عمیق و پردامنه از روابط اجتماعی مردم ایران با مسیحیان شد و هم‌چنان ادامه دارد.

واتیکان جایگاه مهم و ارجمندی در میان پیروان ادیان جهان بویژه ادیان ابراهیمی داشته و دارد. حدود یک میلیارد و دویست میلیون مسیحی کاتولیک جهان به این کلیسا وابستگی دینی دارند و هزاران دانشگاه، خیریه، بیمارستان و... در پوشش آن قرار دارند و حدود ۱۷۰ سفارت در جهان دارد. از سال ۱۹۵۳ تاکنون روابط رسمی حسنه ایران و واتیکان برقرار است. از سال ۱۳۷۳ گفتگوهای دینی بین ایران با مسئولیت مرکز گفتگوی ادیان سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی با واتیکان (شورای پایی گفتگوهای دینی) برقرار بوده که دوازدهمین دوره آن در آبان ماه سال گذشته در رم برگزار شد.

پاپ فقید جایگاه ویژه‌ای داشت، علاوه بر جایگاه والای پایی، به عنوان شخصیتی متفاوت مطرح بود.

بخش مهم دیگری از رویکردهای پاپ فرانسیس، توجه به صلح و مقابله با آتش افروزی‌هایی بود که در سطح جهان رواج یافته است، در این زمینه بویژه در برابر اقدامات رژیم جنگ‌افروز صهیونیستی مواضعی روشن و صریح داشت.

هم چنین در مراودات بین ادیان کوشش بلیغ و کم ماندی را نشان داد، از گفتگوهای با الازهر تا دیدار در نجف با آیت الله العظمی سیستانی و دیدار با رهبر کلیسای ارتدکس روسیه و.. این همه به او مکانتی می‌داد که تنها به عنوان یکی از رهبران مهم مذهبی جهان نگاه نشود بلکه پایی بود که توانست از دوره خویش خاطراتی زنده و ماندگار بگذارد.

حضور هیات ایرانی به سرپرستی وزیر فرهنگ به نمایندگی از رییس جمهور، نشان از همین نگاه در روابط ایران و مسیحیت، روابط ایران و واتیکان و جایگاه پاپ فقید بود.

به نظر می‌رسد روابط ایران و واتیکان می‌تواند دریچه مناسبی برای روابط ایران و جهان باشد و بایستی در توسعه و تعمیق آن کوشید.

در پایان ضمن تشکر از رییس جمهور محترم و وزارت خارجه در اهتمام به این موضوع، لازم می‌دانم که از تلاش و همکاری سفارت ایران در واتیکان تقدیر و تشکر نمایم. سفیر محترم با تمامی همت در ایجاد زمینه مناسب و برقراری ارتباطات با مجموعه‌های گوناگون کوشیدند.

یادآور می‌شوم که برای حفظ الغیب ایشان نکته‌ای را بازگو کنم، چون به نظرم مورد هجوم ناروا قرار گرفتند، این که در محفل یادشده تنها ایشان نبودند که به عکس گرفتن پرداختند بلکه ده‌ها مقام مسئول در دور و بر من چنین کاری را انجام می‌دادند و آن هم برای مدت طولانی، ظاهراً این بخشی از تفاوت فرهنگی جدید در این گونه مراسم گردیده و به امری متداول تبدیل شده است و به همین دلیل عکس گرفتن ایشان از مراسم، که البته نه سلفی بود و نه مکرر بلکه در کمتر از یک دقیقه بود، در رسانه‌های خارجی مورد نقد و هجمه‌ای قرار نگرفت.

و در پایان تاکید مجدد دارم که نمی‌توان در مناسبات ایران و جهان، به انزوای ایران تن داد و در این میان مناسبات با واتیکان جایگاه ویژه‌ای دارد که بایستی در رفع موانع کوشید و به بسط مناسبات اقدام کرد.

دیدار سفیر جمهوری اسلامی ایران با اسقف شهر چفالو در جزیره سیسیل

تمام تلاش ما ارتقای روابط است. ارتباط بین دانشگاهی، برگزاری نشست های بین دینی و گفتگوهای بین ادیانی را گسترش دهیم. برخی حوزه های دینی ایران شاید مسیحیت را خوب شناسند به این خاطر تلاش می کنیم تبادل هیأتیهایی از علمای دینی مسیحیت و اسلام داشته باشیم تا گروه هایی به ایران بروند و در مقابل از علمای قم دعوت کردیم هیأتی به واتیکان آمدند و این رفت و آمدها آثار خوبی دارد.

دکتر محمد حسین مختاری سفیر کشورمان در واتیکان ضمن سفری به جزیره سیسیل در شهر چفالو با مونسینور جوزپه مارچانته اسقف این شهر دیدار و گفتگو کرد.

در این دیدار ایشان آمادگی دانشگاه های ایران و حوزه های علمیه را برای روابط بیشتر با دانشگاههای پاپی اعلام کردند و افزودند: ما هفتادمین سال تأسیس روابط سیاسی بین ایران و واتیکان را پیش رو داریم پیشنهاد سفر نخست وزیر به این مناسبت را به ایران کردیم تا فصل جدیدی در توسعه روابط بگشاییم.

اسقف شهر چفالو ضمن خوش آمد گویی به جناب سفیر و هیأت همراه گفت: به همکاری های دانشگاهی با شما علاقمند هستیم. با دانشجویان ایرانی زیادی در تور ورگاتا دیدار داشتیم و دانشجویان ایرانی در دانشگاه خود داریم.

این گفتمانها برای نسل جدید خیلی مهم است. قرآن و انجیل شباهتها و نقاط مشترک زیادی دارند. سند برادری به عنوان نقشه راه همکاری با جهان اسلام می باشد. آماده ایم تفاهم نامه با دانشگاههای ایران امضاء کنیم. در اینجا دانشگاه سن کامیلو در زمینه پزشکی هست که می توانیم همکاری کنیم.

پس از این دیدار با همراهی اسقف از کلیسای بزرگ و تاریخی شهر چفالو بازدید بعمل آمد. این کلیسا نماد تاریخی تعامل چند فرهنگی است که شاه وقت روجروی دوم دستور ساخت این کلیسا را در سال ۱۱۳۱ داده بود. همچنین سفیر و هیأت همراه از امکانات جانبی این کلیسا از جمله حجره ها و مدارس وابسته به آن بازدید به عمل آوردند.

تغییرات در مراسم خاکسپاری به درخواست پاپ فرانسیس

مراسم تشییع پاپ شامل سه مرحله اصلی است:

مرحله اول:

تأیید مرگ و آماده‌سازی برای زیارت

پس از مرگ پاپ، رئیس خدمات بهداشتی واتیکان پیکر او را معاینه کرده و گواهی فوت را صادر می‌کند. سپس پیکر به‌گونه‌ای نگهداری می‌شود که با نهایت احترام و وقار برای زیارت آماده باشد. لباس سفید بر تن پاپ می‌پوشانند و به محل عبادت خصوصی پاپی منتقل می‌کنند، جایی که مراسم تأیید مرگ و قرار دادن جسد در تابوت برگزار می‌شود. این مراسم توسط کاردینال کامرلنگو - در زمان مرگ پاپ فرانسیس، کاردینال کوین فارل - برگزار می‌شود.

کلیسای کاتولیک مجموعه‌ای از سنت‌ها و آیین‌های کهن را در خصوص نحوه برخورد با پیکر پاپ، از لحظه مرگ تا دفن، حفظ کرده است. برخی از این رسوم، مانند ضربه زدن با چکش نقره‌ای کوچک برای تأیید مرگ پاپ، دیگر اجرا نمی‌شود. برخی دیگر توسط پاپ‌های بعدی اصلاح شده‌اند. بنا بر گفته اسقف دیه‌گو راولی، رئیس تشریفات مذهبی پاپی، پاپ فرانسیس طی سالهای اخیراً مقررات مربوط به مراسم خاکسپاری پاپ را به‌روز رسانی کرده و نسخه جدید کتاب تشریفات تشییع پاپ‌ها در سال ۲۰۲۴ منتشر شده است. این نسخه جدید حاصل خواسته پاپ فرانسیس برای «ساده سازی و تطبیق برخی آیین‌ها به‌گونه‌ای است که مراسم خاکسپاری اسقف رم بیانگر ایمان کلیسا به مسیح رستاخیز یافته و کشیش ابدی باشد».

سپس پاپ را با لباس قرمز مذهبی، میتره (کلاه مذهبی) و پالیوم (نوار Y شکل دور گردن) می‌پوشانند و در تابوت چوبی ساده‌ای که داخل آن با فلز روی پوشیده شده است، قرار می‌دهند. دیگر از تخت بلند تشییع استفاده نمی‌شود. شمع عید پاک به عنوان نماد رستاخیز در کنار تابوت روشن می‌شود. تابوت برای زیارت خصوصی در مکان مناسبی در واتیکان قرار می‌گیرد تا پیش از نمایش عمومی آماده باشد.

مرحله دوم:

نمایش عمومی در کلیسای سن پیترو

سپس تابوت طی یک مراسم رسمی به کلیسای جامع سن پیترو منتقل شده و نزدیک محراب اصلی قرار داده می‌شود. مؤمنان می‌توانند به پاپ ادای احترام کنند. شب یا روز پیش از خاکسپاری، مراسمی خصوصی برای بستن نهایی تابوت برگزار می‌شود. پیش از بسته شدن تابوت:

- یک پوشش ابریشمی سفید روی صورت پاپ قرار داده می‌شود؛
- کیسه‌ای حاوی سکه‌هایی که در دوره پاپی او ضرب شده‌اند، در تابوت گذاشته می‌شود؛
- نسخه‌ای از سندی که زندگی و اعمال پاپ را خلاصه می‌کند نیز در تابوت قرار می‌گیرد.

ابتدا بخش فلزی داخلی تابوت بسته می‌شود و سپس تابوت بیرونی چوبی مهر و موم می‌گردد. مراسم خاکسپاری در میدان سن پیترو برگزار شده و آغازی است برای نه (۹) روز عزاداری و دعا برای پاپ.

ساده‌سازی آیین‌ها نسبت به گذشته

نسخه جدید کتاب آیین‌های خاکسپاری پاپ‌ها که در ۲۹ آوریل ۲۰۲۴ تأیید شد، نماد ساده‌سازی و تطبیق این مراسم با درک و نگرش معاصر است. از مهم‌ترین تغییرات اعمال شده می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. **تأیید مرگ:** دیگر در اتاق پاپ انجام نمی‌شود، بلکه در نمازخانه خصوصی صورت می‌گیرد.
۲. **نمایش پیکر:** پاپ درون تابوت ساده قرار می‌گیرد و دیگر از تخت بلند استفاده نمی‌شود.
۳. **ساده‌سازی خاکسپاری:** حذف تابوت‌های سه‌گانه سنتی از جنس سرو، سرب و بلوط.
۴. **اصلاحات متنی:** تطبیق عناوین و اصطلاحات با «میساله رومانو» ۲۰۰۸ و ترجمه رسمی ۲۰۱۰ شورای اسقفی ایتالیا.
۵. **موسیقی آیینی:** حذف سرودهای گریگوریانی و اشارات مستقیم به آیات کتاب مقدس.

با وجود این ساده‌سازی‌ها، همچنان سنت برگزاری نه روز متوالی نیایش برای پاپ متوفی حفظ شده و متون دعاها نیز به‌روز رسانی شده‌اند. این اصلاحات مطابق با قانون اساسی جدید کلیسا به نام *Praedicate Evangelium* مصوب ۲۰۲۲ صورت گرفته که طی آن نهاد "اتاق پاپی" حذف اما منصب "کاملانگو" حفظ شده است. همچنین، درخواست پایانی کلیسای رم در پایان مراسم خاکسپاری، به شکل خلاصه‌تری ارائه می‌شود. لتانی قدیسان نیز شامل نام پاپ‌های مقدس شده در تقویم عمومی کلیسا خواهد بود.

پاپ فرانسیس بارها بر ضرورت ساده‌سازی آیین‌ها تأکید کرده تا تمرکز اصلی بر ایمان به رستاخیز مسیح باشد. اسقف راولی نیز اظهار داشته: «مراسم خاکسپاری پاپ باید چون آیین وداع با یک چوپان باشد، نه تشییع پادشاهی قدرتمند».

توضیح روند برگزاری مراسم تشییع یک پاپ تا انتخاب پاپ جدید

با مرگ پاپ، دوره *صندلی خالی* رسماً آغاز می‌شود. در این دوره، برخی از اختیارات پاپ بلافاصله متوقف می‌شوند و برخی دیگر به طور موقت توسط کالج کاردینال‌ها که اداره موقت کلیسا را بر عهده دارد، به شکلی محدود اجرا می‌شوند.

نقش مهم رئیس کالج کاردینال‌ها

نقش کلیدی در این میان را رئیس کالج کاردینال‌ها ایفا می‌کند. او وظیفه دارد که کاردینال‌های واجد شرایط رأی (یعنی زیر ۸۰ سال) را از سراسر جهان به رم دعوت کند تا در جلسات عمومی پیش از کنکلاو شرکت کنند. او همچنین ریاست این جلسات را بر عهده دارد (اگر زیر ۸۰ سال باشد، در کنکلاو نیز شرکت می‌کند) و از کاردینالی که به عنوان پاپ انتخاب می‌شود، می‌پرسد آیا انتخاب را می‌پذیرد و چه نامی را برای دوران پاپی خود انتخاب خواهد کرد.

برای کلیسای کاتولیک، مرگ پاپ رویدادی تاریخی و روحانی است که مجموعه‌ای از فرآیندهای پیچیده و کدگذاری شده را به همراه دارد. دوره‌ای که بین مرگ یک پاپ و انتخاب جانشین او قرار دارد، به نام «*صندلی خالی*» (Sede Vacante) شناخته می‌شود و پایان دوره یک پاپ و آغاز دوره‌ای حساس از گذار را رقم می‌زند.

مراحل این دوره با دقت بالا انجام می‌شوند و آیین‌ها بسیار باشکوه هستند که نشانه‌ای از احترام عمیق به مقام پاپ و تداوم سنت رسولان مسیح است. انتخاب پاپ جدید، که حاصل دعا و تشخیص کالج کاردینال‌هاست و با برگزاری کنکلاو و مشاهده دود سفید از دودکش همراه می‌شود، لحظه‌ای سرشار از امید و نوسازی برای کاتولیک‌های سراسر جهان به شمار می‌رود که با اعتماد منتظر رهبری پاپ جدید هستند.

پس از تأیید رسمی مرگ پاپ، کاردینال کامرلنگو) مسئول موقت اداره مقر مقدس) خبر رسمی را به کاردینال جانشین اسقف رم اعلام می‌کند که او نیز با انتشار بولتنی، مردم رم را آگاه می‌سازد. این خبر از طریق رسانه‌های واتیکان و بین‌المللی به سرعت در سراسر جهان منتشر می‌شود. ناقوس‌های کلیسای سن پیترو به طور ممتد نواخته می‌شوند (این نوع نواختن مخصوصاً برای اعلام درگذشت پاپ استفاده می‌شود) و به شهر و جهان اعلام می‌کنند که پاپ درگذشته است.

نه روز دعا برای پاپ فقید

پس از درگذشت یک پاپ، کلیسای کاتولیک نه روز پیایی را به برگزاری آیین‌های «نووندیاله» اختصاص می‌دهد: هر روز در کلیسای سن پیترو، مراسم عشای ربانی با حضور گروهی خاص برگزار می‌شود که بر اساس ارتباط شان با پاپ انتخاب شده‌اند. منشأ این سنت به دوران روم باستان بازمی‌گردد که در زمان وقوع رویدادهای غم‌انگیز، نه روز آیین کفاره برگزار می‌شد.

اولین روز نووندیاله با مراسم تشییع پاپ همزمان است. روز دوم، به طور ویژه به کارمندان و مؤمنان شهر واتیکان اختصاص دارد. از روز سوم تا نهم، مراسم معمولاً ساعت ۱۷ در کلیسای سن پیترو برگزار می‌شود، به جز روز پنجم و نهم که مراسم در محل اختصاصی عبادت پاپ (Cappella Papale) و فقط برای کاردینال‌ها برگزار می‌شود. هر روز به موضوعی ویژه اختصاص دارد.

مجالس عمومی:

اداره کلیسا در دوران سده واکانته (صندلی خالی) پیش از آنکه کاردینال‌های رأی‌دهنده برای کنکلاو آماده شوند، جلسات بسیار مهمی با عنوان کنگره عمومی برگزار می‌شود: این جلسات، جایی است که همه کاردینال‌ها (نه فقط رأی‌دهندگان) برای بررسی امور مهم گرد هم می‌آیند. نخست، در همین جلسات خبر رسمی مرگ پاپ اعلام می‌شود و سپس ترتیب مراسم تشییع رسمی و خاکسپاری داده می‌شود.

این جلسات همچنین فرصتی ارزشمند برای بحث و تبادل نظر درباره چالش‌ها و نیازهای فوری کلیسا در آن زمان تاریخی است. کاردینال‌ها می‌توانند دیدگاه‌های خود را درباره وضعیت کلیسا بیان کنند و به تدریج ویژگی‌های فردی را که مناسب رهبری کلیسا می‌دانند، ترسیم کنند. یکی از وظایف اصلی این جلسات، تعیین تاریخ دقیق آغاز کنکلاو است – لحظه‌ای مهم و نقطه اوج که در آن پاپ جدید انتخاب می‌شود.

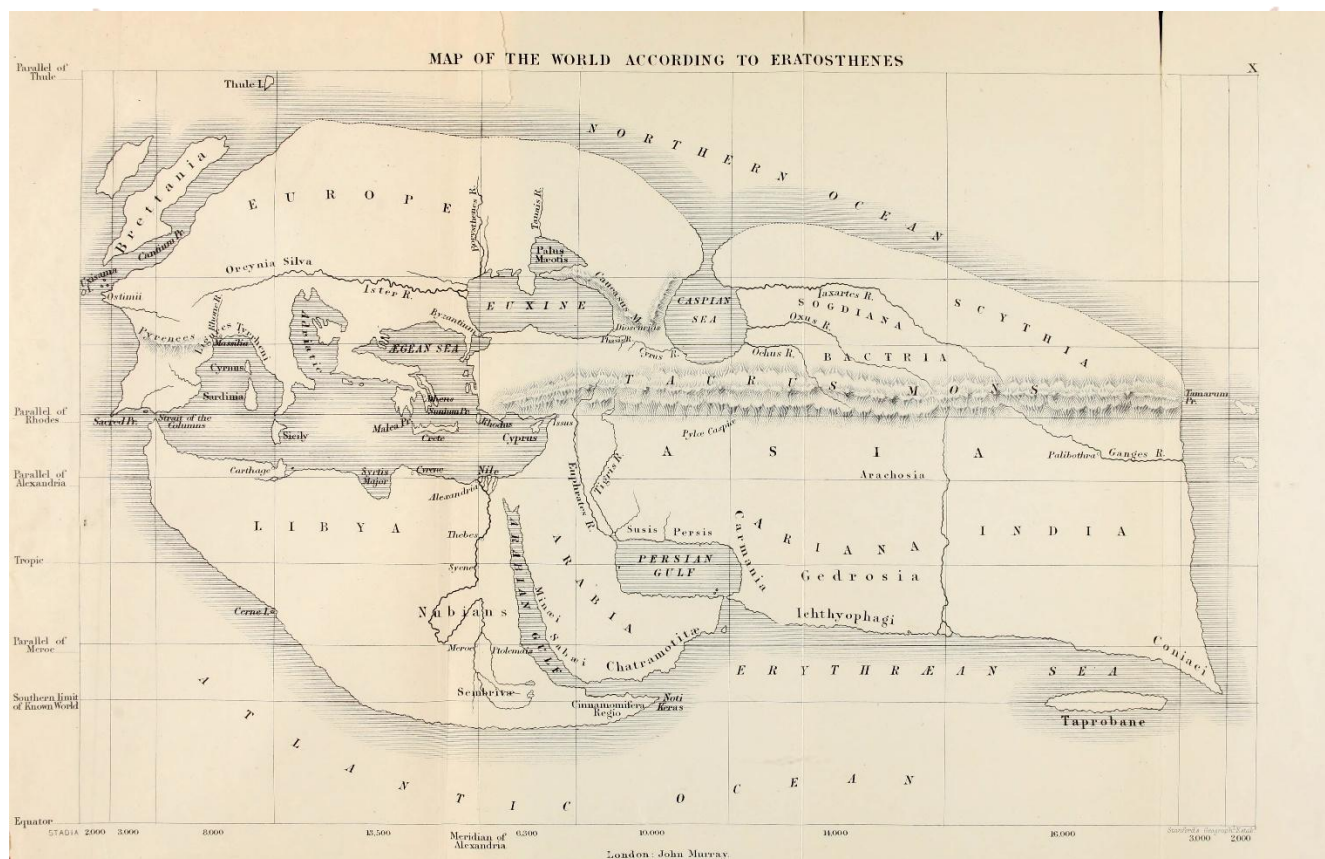

نویسنده: نیما باحلی پژوهشگر و تحلیلگر ژئوپلیتیک

قرن‌ها پیش از ظهور ایرانیان و عرب‌ها، شاه اکدی، سارگون کبیر (۲۳۳۵-۲۲۷۹ ق.م) مرزهای امپراتوری‌اش را با عبارت‌های «تامتو الانیتو» دریای بالا، اشاره به مدیترانه (تامتو ساپلیتو) دریای پایین، اشاره به خلیج فارس مشخص کرده بود. در دوران آشوری‌ها نیز این نام‌ها تغییر یافته و میان عباراتی مانند «دریای تلخ» و «دریای بزرگ محل طلوع خورشید» در نوسان بود، همان‌طور که در الواح مربوط به لشکرکشی سن‌ناخریب (۷۰۵-۶۸۱ ق.م) به ایلام آمده است.

در زمان سلطنت داریوش بزرگ (۵۵۰-۴۸۶ ق.م.) برای نخستین بار خلیج فارس به این نام خوانده شد. در پنج کتیبه‌ی عظیم از گرانیث سرخ که برای یادبود ساخت کانال بین دریای مدیترانه و دریای سرخ نصب شده بود، آمده است: «من یک پارسی هستم. از پارس مصر را فتح کردم.

هیچ موضوعی بیش از مسئله‌ی نام‌گذاری خلیج فارس به عربی خشم ایرانیان را برنمی‌انگیزد. ایرانیان، با اتکا به نام تاریخی و این واقعیت که پرجمعیت‌ترین کشور و دارای طولانی‌ترین خط ساحلی در این منطقه هستند، معتقدند که این خلیج باید «خلیج فارس» نامیده شود. در مقابل، عرب‌ها ادعا می‌کنند که مجموع خطوط ساحلی آن‌ها بیشتر از ایران است، بنابراین نام‌گذاری آن به صورت «خلیج عربی» را منطقی می‌دانند، سایر کشورها نیز برای حفظ منافع اقتصادی خود با کشورهای ثروتمند عربی، نام بی‌طرفانه‌ی «خلیج» را به کار می‌برند.

این کانال را از رود نیل که در مصر جاریست تا دریایی که در پارس آغاز می‌شود، حفر کنند.»

در ادامه، در زمان سلطه‌ی ایرانیان بر شهرهای ایونی، یونانی‌ها نیز به این منطقه علاقه‌مند شدند. هکاتئوس از شهر میلئوس (۵۵۰-۴۷۶ ق.م.) در کتاب «پری‌اگسیس» بر پایه نوشته‌های جغرافیدان استفانوس بیزانسی (برای نخستین بار در غرب واژه‌ی Persikos Kolpos (خلیج فارس) را به کار برد.

هرودوت (۴۸۴-۴۲۵ ق.م.) در کتاب «تواریخ»، چون هنوز تفاوت میان خلیج فارس، دریای عرب و دریای سرخ را به‌خوبی نمی‌دانست، هر سه را تحت عنوان Erythra Thalassa (دریای اریتره) دسته‌بندی کرده بود.

با دانشمندانی چون اراتوستن (حدود ۲۷۵-۱۹۵ ق.م.)، استرابون (۶۰ ق.م - حدود ۲۴ میلادی) و بطلمیوس (حدود ۱۰۰-۱۷۵ میلادی)، شاهد تقسیم دریای اریتره (Erythraean Sea) به دو شاخه هستیم:

سینوس پرسیکوس (خلیج فارس)، که شبه جزیره‌ی عربستان را از ایران جدا می‌کرد، و سینوس عربیکوس (خلیج عربی)، که همین شبه‌جزیره را از آفریقا جدا می‌نمود.

بنابراین می‌بینیم که دو اصطلاحی که امروزه بر سر نام خلیج مورد مناقشه‌اند، در گذشته موقعیت جغرافیایی متفاوتی داشتند. جغرافی‌دانان یونانی-رومی، نام خلیج فارس را برای دریایی که امروزه این نام را دارد به کار می‌بردند، در حالی که «خلیج عربی» برای دریای سرخ استفاده می‌شد.

در دوران اسلامی، این نام‌گذاری به جغرافی‌دانان و مورخان عرب نیز منتقل شد و در قالب اصطلاحات عربی معادل، یعنی بحر فارس «دریای فارس» و خلیج فارس رواج یافت.

با ورود قدرت‌های اروپایی (نخست پرتغال، سپس هلند و انگلستان و نیز جمهوری‌های دریایی ایتالیا)، مسئله‌ی نام‌گذاری به شکل ترجمه‌ی عبارت «خلیج فارس» به زبان‌های اروپایی حل شد.

تا دهه‌ی ۱۹۳۰ میلادی، تغییر خاصی در این روند ایجاد نشد. در این دوران، نماینده‌ی بریتانیا در بحرین، سر چارلز بلگریو، پیشنهاد داد که نام خلیج فارس به «خلیج عربی» تغییر یابد. این پیشنهاد چندان با استقبال مواجه نشد، زیرا در آن سال‌ها نقشه‌های جغرافیایی عربی مختلفی منتشر شدند که در آن‌ها همچنان از اصطلاح «خلیج فارس» استفاده شده بود. حتی در سند استقلال کویت نیز در نسخه‌ی عربی عبارت الخلیج الفارسی و در نسخه‌ی انگلیسی Persian Gulf به کار رفته بود.

سازمان ملل متحد در طی سال‌های گذشته چندین قطعنامه صادر کرده که در آن‌ها تأکید شده فقط باید از عنوان «خلیج فارس» در اسناد رسمی استفاده شود.

Antonio Vanosino, *Regno di Persia*
Affresco, particolare (c. 1082-1080)
Vaticano, Loggia della Cosmografia. Planisfero.

Fonte: Angelo Michele Piemontese, *La Persia*
Istoriata in Roma, Città del Vaticano. Biblioteca
Apostolica Vaticana, 2018.

جشن روز کارگر در ایتالیا و واتیکان

دکتر آلیچه میجانو-پژوهشگر ایتالیایی

روز کارگر، که در اول ماه مه گرامی داشته می‌شود، تاریخچه‌ای عمیق و معنادار هم برای جمهوری ایتالیا و هم برای دولت شهر واتیکان دارد، اگرچه با تفاوت‌هایی در نگاه و نحوه‌ی بزرگداشت.

در ایتالیا، این روز به عنوان "روز کارگران" جشن گرفته می‌شود؛ روزی برای یادآوری دستاوردهای اجتماعی و کاری که از طریق مبارزات سندیکایی به دست آمده‌اند. در واتیکان اما، این روز با جشن مذهبی "سن جوزپه کارگر" همزمان است؛ جشنی که در سال ۱۹۵۵ توسط پاپ پیوی دوازدهم بنیان‌گذاری شد تا از قدیس حامی کارگران تجلیل شود و کرامت کار انسانی برجسته گردد.

در ایتالیا، ریشه‌های این جشن به جنبش کارگری بین‌المللی و مبارزه برای حقوق کارگران بازمی‌گردد. در سراسر کشور، راهپیمایی‌ها، تظاهرات و رویدادهای فرهنگی برگزار می‌شود. اتحادیه‌های کارگری از این فرصت برای تمرکز بر مسائل روز دنیای کار، مانند بیکاری جوانان، نا امنی شغلی و نیاز به سیاست‌هایی برای تضمین امنیت و کرامت شغلی استفاده می‌کنند.

در واتیکان، این جشن معنایی معنوی و الهیاتی دارد. جشن "سن جوزپه کارگر" برای ارائه الگویی از فضیلت و فداکاری به کارگران مسیحی بنیان‌گذاری شده است. سن جوزپه، نجار ناصره، به عنوان نماد فروتنی، سخت‌کوشی و ایمان شناخته می‌شود.

پاپ فرانسیس بارها بر اهمیت شخصیت سن جوزپه تأکید کرده و او را نماد کرامت کار معرفی کرده است. پاپ در پیامی در شبکه اجتماعی ایکس نوشته بود: «امروز یاد سن جوزپه کارگر را گرامی می‌داریم.»

از خداوند می‌خواهیم که ایمان ما را تجدید و تقویت کند تا هر کار ما با او آغاز شود و در او کامل گردد».

در واتیکان، این روز با لحظات دعا و تأمل سپری می‌شود که بر ارزش کار به عنوان مشارکت در طرح الهی و ابزاری برای تحقق فردی و جمعی تأکید می‌کند.

اگرچه جشن‌های اول ماه می در ایتالیا و واتیکان در بسترهایی متفاوت برگزار می‌شوند، هر دو بر اهمیت کار در زندگی فرد و جامعه تأکید دارند. در ایتالیا، این روز فرصتی برای مطالبه حقوق و بهبود شرایط کاری است.

در واتیکان، زمانی برای تفکر درباره معنای معنوی کار و جایگاه سن جوزپه به عنوان راهنما و حامی کارگران است. این دوگانگی بازتابی از پیچیدگی و غنای مفهوم کار است که هم بُعد مادی و هم بُعد معنوی زندگی انسان را در بر می‌گیرد: هر دو بزرگداشت، کار را به عنوان محور زندگی انسان و ساختن جامعه‌ای عادلانه‌تر و همبسته‌تر معرفی می‌کنند.

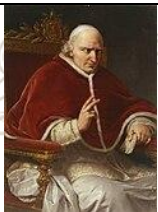
از این‌رو، جشن اول ماه مه فرصتی برای پیوند این دو بُعد و به رسمیت شناختن کار به عنوان عنصری اساسی برای کرامت، تحقق فردی و همبستگی اجتماعی می‌شود.

نشانه‌های پاپ‌ها – بخش پنجم و پایانی

در ادامه مقالات منتشرشده در شماره‌های پیشین (۶۱ الی ۶۴) هفته‌نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان، دیگر فهرست پاپ‌های کاتولیک و شرح نمادهایی که آنان برگزیده‌اند بشرح ذیل می‌آید. این بخش از پاپ پیوس هفتم (۱۸۲۹-۱۸۳۰) آغاز شده و با پاپ فرانسیس (۲۰۱۳-۲۰۲۵) به پایان می‌رسد.

Papa Pio VII (۱۸۲۹-۱۸۳۰) پاپ پیوس هفتم			نقره‌ای با سه نوار افقی قرمز، همراه با یک شیر گام‌زن بر روی نوار اول و شش کشتی کوچک بخور: سه تا روی نوار دوم، دو تا روی نوار سوم و یکی در پایین، همه به رنگ قرمز. در قسمت بالایی (سر سپر) طلایی، عقابی سیاه با بال‌های باز، تاج‌دار از همان رنگ
Papa Gregorio XVI (۱۸۳۱-۱۸۴۶) پاپ گرگوری شانزدهم			نیم‌شده: سمت راست نماد مذهب کامالدولی: آبی با جام طلایی که ستاره دنباله‌دار طلایی بر آن عمود است و دو کبوتر نقره‌ای روبه‌رو هم در حال نوشیدن از جام هستند؛ سمت چپ متعلق به خانواده کاپلاری: نیم‌بریده از آبی و نقره‌ای، با نوار قرمز عرضی که بر آن سه ستاره طلایی شش‌پر قرار دارد و در بالا، کلاه روحانی با دو بند و دو منگوله سیاه
Papa Pio IX (۱۸۴۶-۱۸۷۸) پاپ پیوس نهم			چهارقسمتی: یکم و چهارم، نماد خانواده ماستای: آبی با شیر طلایی که پای عقب چپ خود را بر گوی نهاده؛ دوم و سوم، نماد خانواده فرتی: نقره‌ای با دو نوار مایل قرمز
Papa Leone XIII (۱۸۷۸-۱۹۰۳) پاپ لئون سیزدهم			آبی با سرو سبز روی زمینی هم‌رنگ، نوار افقی نقره‌ای از وسط آن می‌گذرد؛ در گوشه بالا سمت راست ستاره دنباله‌دار طلایی در حالت مورب و پایین دو سوسن طلایی
Papa Pio X (۱۹۰۳-۱۹۱۴) پاپ پیوس دهم			آبی با لنگر سه‌چنگی سیاه با طناب قرمز، در حالت مورب بر روی دریا؛ در بالا ستاره شش‌پر طلایی. قسمت بالایی نشان (سر سپر) متعلق به ونیز: نقره‌ای با شیر بالدار، در <i>PAX</i>: حال حرکت و رو به‌رو، دارای هاله، کتابی با نوشته <i>TIBI MARCE EVANGELISTA MEUS</i> و شمشیری در دست راست دارد، همگی طلایی
Papa Benedetto XV (۱۹۱۴-۱۹۲۲) پاپ بندیکت پانزدهم			نیم‌بر بریده از آبی و طلایی، کلیسای نقره‌ای با سقف قرمز، در میانه نشان و دارای در و پنجره‌های سیاه؛ قسمت بالا طلایی با عقاب سیاه
Papa Pio XI (۱۹۲۲-۱۹۳۹) پاپ پیوس یازدهم			دو بخشی: بالایی طلایی با عقاب سیاه با بال‌های پایین، نوک و چنگال طلایی؛ پایین نقره‌ای با سه گوی قرمز، دو در بالا، یکی در پایین

Papa Pio XII (۱۹۳۹-۱۹۵۸) پاپ پیوس دوازدهم			آبی با کبوتر نقره‌ای، با سر برگردانده، شاخه زیتون سبز به نوک گرفته، بر روی کوه سه‌قله نقره‌ای قرار دارد؛ این کوه از نوار سبز روی دریای موج‌دار می‌روید
Papa Giovanni XXII (۱۹۵۸-۱۹۶۳) پاپ ژان بیست‌وسوم			قرمز با نوار افقی نقره‌ای و برجی طبیعی با در و پنجره سیاه که از میان سپر می‌گذرد؛ در بالا دو سوسن نقره‌ای و در قسمت بالایی نشان، متعلق به ونیز: نقره‌ای با شیر طلایی بالدار، در حال حرکت، رو به‌رو و هاله‌دار که کتابی با نوشته <i>PAX TIBI EVANGELISTA MEUS</i> را در دست دارد
Papa Paolo VI (۱۹۶۳-۱۹۷۸) پاپ پل ششم			قرمز با کوهی شش‌قله که از پایین بیرون می‌آید؛ در بالا سه سوسن نقره‌ای، یکی بالا و دو پایین
Papa Giovanni Paolo I (۱۹۷۸) پاپ ژان پل اول			آبی با کوه شش‌قله نقره‌ای که از پایین بیرون آمده و در بالا سه ستاره طلایی قرار دارد، یکی بالا و دو پایین؛ در قسمت بالای نشان، متعلق به ونیز: نقره‌ای با شیر طلایی بالدار، در حال حرکت، رو به‌رو و هاله‌دار که کتابی با نوشته <i>PAX TIBI MARCE EVANGELISTA MEUS</i> را در دست دارد
Papa Giovanni Paolo II (۱۹۷۸-۲۰۰۵) پاپ ژان پل دوم			آبی با صلیب پهن طلایی که تیر عمودی آن از میانه سپر به سمت راست ادامه می‌یابد؛ در پایین سمت چپ، حرف M بزرگ طلایی (اشاره به مریم مقدس)
Papa Benedetto XVI (۲۰۰۵-۲۰۱۳) پاپ بندیکت شانزدهم			قرمز، با کلاه طلایی دوطرفه؛ سمت راست، سر یک مرد سیاه‌پوست طبیعی با تاج و یقه طلایی؛ سمت چپ، خرسی طبیعی با زبان بیرون و بسته‌ای قرمز که با بند سیاه بسته شده
Papa Francesco (۲۰۱۳-۲۰۲۵) پاپ فرانسیس			آبی با قرص خورشید تابان و شعله‌دار طلایی که بر آن با صلیب قرمز H قرمز نقش بسته، حرف IHS حروف پوشانده شده و در پایین آن، سه میخ سیاه از مصاب مسیح (نماد یسوعیان) دیده می‌شود؛ پایین سمت راست، ستاره‌ای طلایی با هشت پر (نماد مریم مقدس)؛ پایین سمت چپ، گل نرگس طلایی در حالت مورب (نماد سنت یوسف)

معرفی کتاب: درباره تاریخ پیدایش غرب مسیحی - محمود فاضلی

پتر براون موضوعات کتاب را در سه بخش عمده بررسی کرده است: بخش اول سه سده، از حدود سال ۲۰۰ تا پایان امپراتوری روم غربی در اواخر قرن پنجم را دربرمی گیرد؛ بخش دوم میان سال ۵۰۰ تا ۷۵۰ است که طی آن در برخی مناطق از جمله در قلمرو امپراتوری روم شرقی، هنوز عهد باستان پایانی کم و بیش ادامه دارد و در برخی حوزه های دیگر از جمله در غرب اروپا، دوران موسوم به قرون وسطا آغاز شده است و بالاخره بخش سوم: تحولات قرون وسطای اولیه است که تا پایان هزاره اول ادامه پیدا می کند. اسلام که گسترش سریع و برق اسای آن از حدود سال ۶۳۰ به مناسبات عهد باستانی در حوزه شرق مدیترانه خاتمه دارد و آئین مسیحی را از خود متاثر ساخت، گرچه مورد توجه نویسنده قرار گرفته، ولی مبحث اصلی کتاب نیست و فقط بطور حاشیه ای به آن پرداخته است.

براون به هیچ وجه بررسی تاریخ طولانی کلیسای مسیحی را موضوع اصلی اثر خود قرار نداده و کتاب هرگز شرح درگذشت پاپ ها، اسقف ها، کشیش ها و کلیساها نیست. اوضاع و تحولات بغایت متغیر تاریخی و محیط های هیجانی و دنیا های رنگارنگی که آئین مسیحیت در سرزمین های ایرلند، بریتانیا، آلمان و بالاخره ممالک اسکاندیناوی تجربه کرده و خود را هر آینه با شرایط مختلف زمانی و مکانی تطبیق داده، مورد تحقیق و تتبع مورخ قرار داده است.

کتاب «تاریخ پیدایش غرب مسیحی» [Die entstehung des christlichen Europa] نوشته پتر براون [Peter Brown] و با ترجمه و توضیح بهاءالدین بازرگانی گیلانی از سوی انتشارات کویر به چاپ رسید.

پرداختن به تاریخ دور و دراز و فرایند پرفراز و نشیب «پیدایش دین مسیحیت در غرب» در محدوده تنها یک کتاب، کار سترگ و بلندپروازانه ای است که مورخ برجسته ای چون «پتر براون» شاید توانسته از عهده آن برآید و کتاب را از اقبال مورخان و اروپا شناسان فراوانی در سطح جهانی برخوردار سازد.

مورخ ایرلندی استاد تاریخ دانشگاه های آکسفورد لندن، برکلی و پرینستون است و حوزه تخصصی اش تاریخ اواخر عهد باستان و رابطه دین و جامعه در دوران انتهایی امپراتوری روم و اوایل قرون وسطی می باشد. او در این کتاب مسیر پرماجرای پیدایش دین مسیحی از شروع امپراتوری روم غربی و گرویدن قسطنطنیه اول امپراتور روم به مسیحیت در سال ۳۱۲ میلادی آغاز می شود و نهایتاً با پذیرش مسیحیت توسط سکنه جزیره ایسلند در سال هزار میلادی، مسیحی شدن سراسر قاره اروپا را به فرجام می رساند.

نویسنده روایات کهن و اقوال آباء کلیسایی را که معتقدند گویا نصرانیان اقلیتی دائماً تحت آزار و تعقیب بودند و یا زندگانی مخفی و سختی داشتند با واقعیات آن دوران هیچگاه سازگار نمی‌بیند. حتی دیدگاه جدیدتر که گسترش مسیحیت را به عنوان دین رحمت و برابری در میان مردمان ضعیف و عقب نگاه داشته توصیف می‌کند کمتر قرین واقعیت می‌داند و با ارائه آیات و نشانه‌های واقعی و با استناد به مدارک و شواهد متقن تاریخی، نتیجه می‌گیرد که مسیحیت به هیچ وجه کیش بردگان و مردمان ضعیف و فرودست نبوده است.

به اعتقاد نویسنده قابلیت سازش و همکاری متفکران و مروجان آئین نصرانی با سلاطین، امیران، روسای قبائل و سرگردان نظامی اقدام مختلف در سرزمین‌های بدوی و فاقد فرهنگ غرب و شمال اروپا و مساعی سایر آباء کلیسایی در تطبیق مسیحیت با رسوم و آئین‌های باستانی، عامل اصلی در بازداشتن تدریجی حاکمان از بت پرستی و مناسک کافری بوده و در فرایندی منعطف و صبورانه نهایتاً تخریب معابد و بتخانه‌ها و گروش به کیش جدید را به همراه آورده است.

نویسنده با اتخاذ مواضع بیطرفانه میان آئین‌های کهن مشرکان و بت پرستان و مسیحیت جدید، تاثیرپذیر متقابل این دو با هنر نقالی تاریخی و نگاه نافذ کهن شناسانه به گونه‌ای ارائه می‌کند که خواننده در مواردی عاجز از تمیز این مطلب می‌شود که به واقع کدام یک از دیگری تاثیر بیشتری پذیرفته است. مترجم، کتاب را از مجموعه آثار برجسته اروپایی موسوم به «احداث اروپا» انتخاب کرده است.

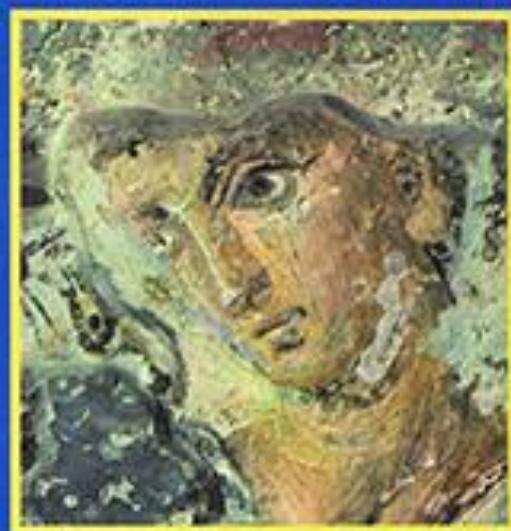
احداث اروپا عنوان ابتکار بیش از دو دهه گذشته پنج ناشر معتبر آلمانی، انگلیسی، ایتالیایی، فرانسوی و اسپانیایی است که دست اندر کار گردآوری و انتشار تاریخ اروپا از جنبه‌های مختلف و از منظری جدید و محققانه شده‌اند، آنچه که تمایزات ساختاری با تاریخ نویسی‌های متعارف معاصر در مغرب زمین دارد. در این ابتکار حداقل ۲۰ مورخ و جامعه شناس ممتاز غربی به سرپرستی ژاک لوگوف مورخ برجسته فرانسوی تاکنون ۲۴ عنوان کتاب در بررسی‌های تاریخی پیرامون قاره اروپا را در یک کار مشترک چاپ و منتشر کرده‌اند تا پاسخگوی چالش‌های تازه و سنگینی باشد که اروپا در زمانه حاضر در عرصه جهانی با آن مواجه است.

«تاریخ پیدایش علوم جدید در اروپا» نوشته
پائو روسی مورخ فقید ایتالیایی، «تاریخ
روابط اسلام و اروپا» نوشته فرانکو کاردینی
مورخ ایتالیایی و «تاریخ حقوق اروپا» نوشته
پائلو روسی و کتاب پیش رو را به فارسی
برگردانده و به چاپ رسانده است.

بهاءالدین بازرگانی در مدت بیش از
یک دهه تاکنون شش اثر از سلسله آثار
«احداث اروپا» را با عناوین «انقلاب
های اروپایی» نوشته چارلز تیلی مورخ
و جامعه شناس فقید آمریکایی، «اروپا
مولود قرون وسطی» اثر ژاک لوگف،

Peter Brown
*Die Entstehung des
christlichen Europa*

Beck'sche Reihe

حدیث مضمون

قال الامام علي بن موسى الرضا (عليه السلام):
لا يَكُونُ الْمُؤْمِنُ مُؤْمِنًا إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِيهِ ثَلَاثُ خِصَالٍ:
سُنَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَ سُنَّةٌ مِنْ نَبِيِّهِ وَ سُنَّةٌ مِنْ وَلِيِّهِ، أَمَّا السُّنَّةُ
مِنَ اللَّهِ فَكَتْمَانُ السِّرِّ، أَمَّا السُّنَّةُ مِنْ نَبِيِّهِ مُدَارَاهُ النَّاسِ،
أَمَّا السُّنَّةُ مِنْ وَلِيِّهِ فَالصَّبْرُ عَلَى النَّائِبَةِ.

حضرت امام رضا (عليه السلام) فرمود: مؤمن، حقیقت ایمان را درک نمی کند مگر آن که سه خصلت
را دارا باشد: خصلتی از خداوند که کتمان اسرار افراد باشد، خصلتی از پیغمبر اسلام (صلی الله علیه وآله
وسلم) که مدارا کردن با مردم باشد، خصلتی از ولی خدا که صبر و شکیبایی در مقابل شدائد و سختی ها را داشته
باشد.

بحار الأنوار: ج ۷۵، ص ۳۳۴

واتیکان در هفته ای که گذشت

برگزاری مراسم تشیع جنازه پاپ فرانسیس

روزنامه آسرواتوره رومانو

مراسم تشیع جنازه ساعت ۱۲ و ۲۰ دقیقه در میدان سن پیترو پایان یافت و تابوت پاپ در خودرویی به سوی کلیسای بزرگ سانتا ماریا مجوره، تنها کلیسای بزرگ پاپی مختص به (حضرت) مریم و قدیمی ترین کلیسای اختصاص داده شده به وی در غرب مسیحی، حرکت کرد.

این کلیسا که برای اولین بار در شب کریسمس ۱۵۳۸ قدیس ایگناتیوس لویز لویولا، بنیانگذار گروه همراهان عیسی (یسوعیان) مراسم عبادی برگزار کرد، پذیرای پاپ یسوعی شد.

در بیش از ۱۲۰ سال گذشته فرانسیس اولین پاپی است که وصیت کرد خارج از واتیکان و در این کلیسا به خاک سپرده شود. در پایان، تابوت حامل پاپ در کلیسای سنتا ماریا مجوره طی مراسمی به خاک سپرده شد.

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/2025-04/papa-francesco-funera-le-piazza-san-pietro-26-anrile-2025.html>

صبح روز شنبه ۲۶ آوریل مراسم تشیع جنازه پاپ فرانسیس در میدان سن پیترو با حضور بیش از ۲۵۰ هزار نفر از سراسر جهان، از جمله روحانیون، راهبه ها، سفرا، نمایندگان ادیان یهود و اسلام، رهبران کشورها و دولت ها برگزار شد.

کاردینال جووانی باتیستا ره کاردینال ارشد در این مراسم گفت «همه» برای آخرین خداحافظی با پاپی که همیشه «در میان مردم بود و قلبی باز به روی همه داشت» آمده اند.

در بالای تابوت فرانسیس همانند تابوت ژان پل دوم انجیلی باز شده قرار داشت و ساعت ۱۰ و ۸ دقیقه صبح در حالی که تابوت وی از کلیسای بزرگ سن پیترو خارج می شد با کف زدن مردم همراه شد. کاردینال ره در ادامه سخنرانی خود آرزوی فرانسیس را برای کلیسایی که «خانه ای باز برای همه باشد» را یادآور شد.

رئیس دفتر مطبوعاتی مقرر مقدس اعلام کرد شورای کاردینال های جهان برای انتخاب پاپ جدید در ششمین مجمع عمومی خود در واتیکان برگزار شد.

در این گردهمایی ۱۸۳ کاردینال شرکت داشتند که ۱۲۴ نفر از آنها دارای حق رای بودند. اطلاع داده شد که دو کاردینال دارای حق رأی به خاطر مشکل سلامتی شرکت نمی کنند. در نتیجه با عدم شرکت کاردینال جووانی آنجلو بچو (جانشین سابق نخست وزیر واتیکان)، کاردینال های دارای حق رأی برای انتخاب پاپ جدید ۱۳۳ نفر خواهند بود. کاردینال بچو قبلاً در دادگاه واتیکان به جرم کلاهبرداری و اختلاس محکوم شده بود.

در این جلسه تصمیم گرفتند کنکلاو (شورای کاردینالی انتخاب پاپ جدید) صبح روز ۷ می با مراسمی عبادی در کلیسای بزرگ سن پیترو آغاز شود، عصر همان روز کاردینال ها با ورود به کلیسای سیستین رأی گیری برای انتخاب پاپ جدید را آغاز می کنند.

در این گردهمایی همچنین در مورد موضوعاتی مانند مسائل اجتماعی، فردگرایی، نسبیت گرایی، تنهایی، اولویت عیسی برای پاسخ دادن به نیازهای جهان مدرن و ضرورت تبلیغ و مسئولیت کلیسا برای صلح گفتگو کردند.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۲۰۲۵-۰۴/quo-۰۹۸ / sesta -congregazione-generale.html>

از روز ۷ می ۲۰۲۵ تعداد ۵۳ کاردینال اروپایی، ۳۷ کاردینال آمریکایی (۱۶ نفر از آمریکای شمالی، ۴ نفر از آمریکای مرکزی و ۱۷ نفر از آمریکای جنوبی)، ۲۳ کاردینال آسیایی، ۱۸ کاردینال آفریقایی و ۴ کاردینال از اقیانوسیه در شورای کاردینالی انتخاب پاپ جدید شرکت می کنند.

جوان ترین کاردینال ۴۵ و مسن ترین کاردینال ۷۹ سال سن دارد. برای اولین بار کاردینال هایی به عنوان رأی دهنده از ۱۲ کشور در کلیسای سیستین، محل انتخاب پاپ جدید، شرکت می کنند.

اما کل کاردینال های دارای حق رأی برای انتخاب دویست و شصت و هفتمین پاپ از ۷۱ کشور مختلف از ۵ قاره جهان، ۱۳۵ نفر هستند. کاردینال های دارای حق رأی از ۱۷ کشور آفریقایی، ۱۵ کشور قاره آمریکا، ۱۷ کشور آسیایی، ۱۸ کشور اروپایی و ۴ کشور از اقیانوسیه هستند.

طبق قوانین کلیسای، کاردینال هایی می توانند پاپ جدید را انتخاب کنند که یک روز قبل از درگذشت یا استعفاء پاپ، به سن ۸۰ سالگی نرسیده باشند. در حال حاضر شورای کاردینالی دارای ۲۶۲ کاردینال است که از میان آنها ۱۳۵ نفر رأی دهنده و ۱۱۷ نفر فاقد حق رأی هستند و دو نفر به دلیل مشکلات جسمی قادر به حضور در نشست نیستند.

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۲۰۲۵-۰۴/۱۳۵-cardinali-elettori-۲۶۷-pontefice.html>

برگزاری مراسم عبادی کاردینال پارولین

وب سایت واتیکان نیوز

کاردینال پیتر پارولین در مراسم عمومی برای یادبود فرانسیس، در دومین روز از مراسم ۹ روزه، در جمع جمعیت بسیاری از کاتولیک ها و جوانان، که برای سال مقدس جوانان به شهر رم آمده بودند یادآوری کرد که پاپ به جهان گفت که "اگر نتوانیم یکدیگر را ببخشیم، هرگز نمی تواند صلح وجود داشته باشد".

پارولین افزود همانطور که پاپ بارها تاکید کرد، رحمت "نام خود خداوند است" و هیچکس نمی تواند برای عشق خدا، که خواهان بلند کردن و تبدیل دوباره ما به افراد جدید است، محدودیتی قائل شود. "علاقه ما به او که در این ساعات در حال نشان دادن است، نباید فقط یک احساس دنیوی باقی بماند.

میراث وی را باید پذیرفته و در زندگی خود پیاده کرده، خود را بر روی رحمت خداوند گشوده تا ما نیز با یکدیگر و با دیگران مهربان باشیم. پارولین تاکید کرد که کلیسای عیسی از شاگردانی ساخته شده که خود را به "ابزارهای رحمت برای بشریت" تبدیل می کنند.

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۲۰۲۵-۰۴/papa-francesco-secondo-novendiale-parolin-misericordia-giovani.html>

کاردینال ساکو: فرانسیس فراموش نشدنی

است ، گفتگو با اسلام ادامه یابد

خبرگزاری آنسا

کاردینال ساکو گفت: پاپ فرانسیس کلیسا را تجدید حیات داد و همچنین بر جامعه بین المللی علیه جنگ ها، علیه فساد تاثیر گذاشت و با اسلام گفتگو کرد.

لویس ساکو کاردینال بغداد و پاتریارک کلدانی ها قبل از برگزاری مراسم عبادی برای گروهی از کلدانی های آمده از آمریکا و اروپا در کلیسای بزرگ سانتا ماریا مجوره رم در مصاحبه با خبرگزاری آنسا سفر تاریخی پاپ در مارس ۲۰۲۱ به عراق را یادآوری کرد.

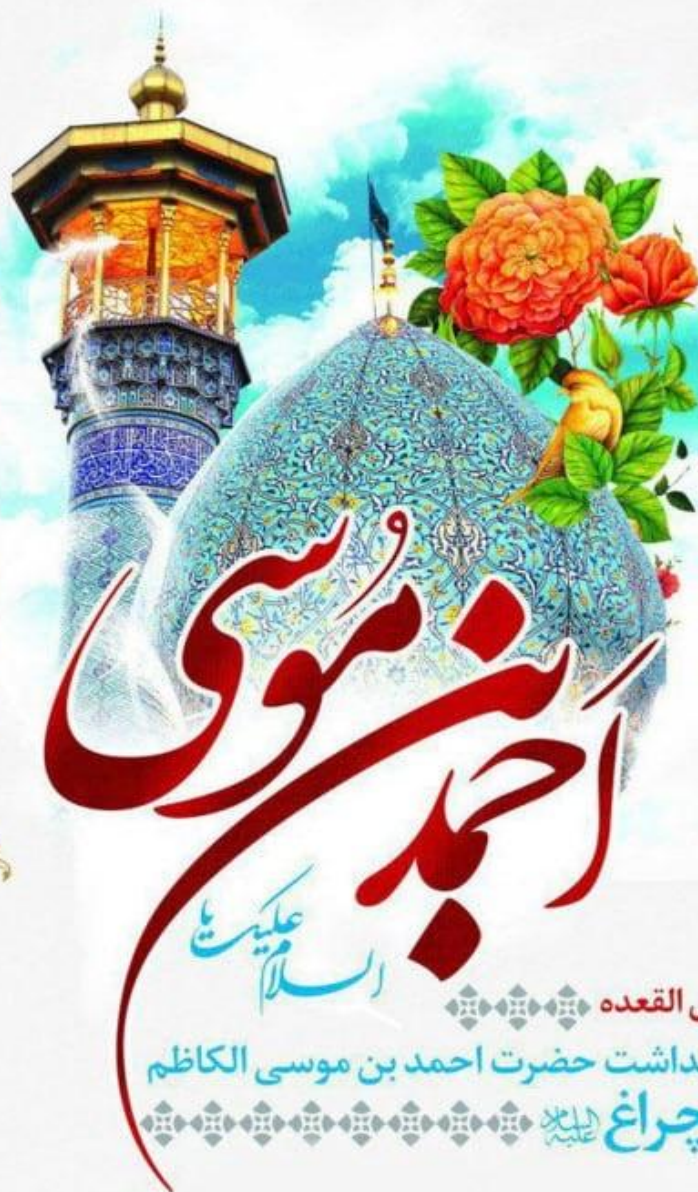
ساکو در مورد جانشین فرانسیس افزود: "امیدوارم که اسلام را بشناسد، این برای ما اقلیت مسیحی خاورمیانه چالش بزرگی است. مورد تهدید قرار داریم و مجبور به ترک اینجا هستیم که یک مهاجرت است. پاپ (جدید) باید با مسیحیان شرق که در کشورهای خود یک اقلیت هستند، رابطه بسیار نزدیکی داشته باشد تا به آنها برای ماندن و امیدوار بودن دلگرمی بدهد. اما همچنین باید به اسلام، همزیستی و احترام متقابل، نزدیک باشد".

<https://www.ansa.it/vaticano/notizie/۲۰۲۵/۰۴/۲۷/sa-ko-francesco-indimenticabile-prosegua-dialogo-con-islam-۲۱۹d۷۸ec-۶۸۱f-۴a۴۳-۹۱۱e-dc۷۷۵a۹ae۴۶c.html>

65

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the Holy See
Second Year | Issue 65 | 2025 May 2

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the Holy See

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

